

ΜΑΤΙΕΣ Σ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑ

Τρία λεπτά της ώρας, από τη στιγμή που θα πετάξει από τη γη ό ο άστρος, φτάνει σε τέτοιο ύψος, που δεν μπορεί να τον διακρίνει μιά άνθρωποι.

Κ' ένα άπιστευο : Η κυρία Ρούτερ, μία νεόπαιτρα Αμερικανίδα, έδωδηντα τριών χρόνων, έγέννησε τελευταία φουάοατα και ζυάετατα δίδυμα ! Τό έκπληκτικότερο άκόμη στην περίστασι αυτή είνε δι κ' ό άνδρας της κυρίας Ρούτερ είνε περίτοι έδομνητάρης !..

Τόν όρρον τό άσμημα τόν έφευρον οι 'Ιάτωνες γιατροί Οδωνκάμα, 'Εντο και Κιτουάζιος, στά 1904.

Τό πανάοχαο καύσμο τών νεκρών καθιερώθηκε πρώτα στό Μιλάνο, στά 1885, κ' άργότερα και στις άλλες μεγαλοπόλεις της 'Ιταλίας.

Τό πρώτο νοσοκομείο για τό σκολιά ιδρύθηκε στά 1903, στό Παρίσι. Τήν πρωτοβουλία της ιδρύσάσε τόν ήλε ό ζωόφιλος διαλωμάτης Μοντεμπελλό.

Ό ναός της 'Αρτέμιδος, στην Έφεσσο, χωρούσε 27.000 ανθρώπους, δηλαδή χίλιους παραπάνω από όσους μισοί να μεολάδη ό ναός του 'Αγίου Πέτρου, στη Ρώμη.

Η πρώτη Γαλιανέζικη καθημερινή έφημερίδα έξεδόθη στά 1852.

Η μεγαλειότερη δυσκολία για μία Γαλιανέζικη έφημερίδα είνε η στοιχειοθέτησή της. Τά γράμματα, που είνε απαραίτητα για τη στοιχειωσεία της, άνέρχονται σε... 25.000 !

Τελευταία, κάποιος κύριος, που άπάνω στο θυμό του άπεκάλεσε είνελάδαο μία χωρισμένη τηλεφωνήτρια του Παρισιού, καταδικάστηκε σε πρόστιμο 300 φράγκων !

Τό άρδον άρχίζει τό κελάδημά του κοντα τά μεσάνυχτα. Ό σίνος από τη μία τά μεσάνυχτα ως τις 2 μετά τά μεσάνυχτα. Η μαφοκοέφυλη ύπολαίδη από τις 2 ως τις 2 1/2 μετά τά μεσάνυχτα. Τό όρτον από τις 2 1/2 ως τις 3. Η ύπολαίδη που έχει κόκαοο σπιδιά άπό τό στομάχι της, από τις 3 ως τις 3 1/2. Τό κοτσίφι από τις 3 1/2 ως τις 4. Τέλος, τό σποργιό από τις 4 1/2 ως τις 5 τό πρωί. Όταν λοιπόν ξέρει κανείς τό κελάδημα αυτόν τών πουλιών, καταλαβαίνει περίτοι τι ώρα είνε.

Μιά Αμερικανίδα πεθερά έδημοσίευσε έσάχτως στις έφημερίδες μία άγγελία έξωφρενική. Προσφέρει, δηλαδή, 50 δολλάρια σ' όποιον της πάει τό γαιμρό της, ζωντανό ή...νεκρό !..

Ένας φορολογούμενος, πάλο, του Βερολίνου, μπήκε πρό ήμερών στην Έφορία, κ' άρου άρρησε άπάνω τό γραφείο του έφόρου ένα πακέτο, λέγοντας : «Πάρε' τε ότι σάς χρωστώ», έξαφανίστηκε.

Όταν ό έφορος άνοιξε τό πακέτο, βρήκε μέσα σ' αυτό ένα άρτ.γέννητο βρέφος !

Η φάλανα της Γουλιανδίας έχει βάρος 800 όυδόντα όχτώ έλέφαντες ή 440 άρκούδες !..

Ός τό 1892 άπαγορεύονταν ή παραμονή Ξένον στην 'Ισπανία.

Καθός βεβαιώνουν πολλοί περιηγητάι, ή Νέα Ζηλανδία έχει τά όρωμότερα κοτσία άπ' όλες τις χώρες τό κόσμου. Η ποικιλία τών τροπιών της μάλιστα είνε τόσο μεγάλη, ώστε έκείνος που τά έπισκέφθη, δέν έχει να ζήληση καθόλου έκείνον που έπισκέφθηκε την Έλβετία, τη Νότιο Γαλλία, τη Νορδηγία, τό Τουρόλο και τη Βόρειο 'Ιταλία. Σας εύχόμεθα, λοιπόν, ένα ταξείδιόκί ως τη Νέα Ζηλανδία !..

Στη Νορδηγία ή λιμένες παγώνουν τόσο γρήγορα, όστε μπορεί κανείς να βαδίση άπάνω σε στρώμα πάγου που σχηματίστηκε μέσα σε μία και μόνο νύχτα.

Ένας από τούς γλωσσολογικότερους Εύρωπαίους τό 20ού αιώος ήταν κ' ό Άλφρεδός Τρομπέ. Ό Τρομπέ διάβαζε, έγραφε και μιλούσε άπτάιστως 400 γλώσσες και διαλέκτους.

Τά όμορφότερα και πολιτικότερα άγροισούλνδα του κόσμου φυτρώνουν στην Κοσουλάνδη της Αυστραλίας.

τό άλλοθι, όστε περττενεύει να κάνω έρευνα έδδ. Όστόσο, για τόν τύπο, πρέπει νομίζω να γίνη ...

—Έρευνήσετε ! έπεε ό Κέλβερ με άδιαφορία, άφου είσθε ύπερκομένος να τό κάνετε.

Προσεκτικά ό φίλος μου άρχισε να έρεινά παντού, χωρίς, όστόσο, να βρη τίποτα. Ό Κέλβερ παρακολούθουσε τις κινήσεις του άστεινομοκού, κ' ένα ειρωνικό χαμόγελο. Και όταν, στό τέλος, ό 'Ο'Μάλει ύπολόγησε πως όδικα είχε κομπίσει, ό Κέλβερ πήρε από ένα τραπέζι μία σιγαροθήρη, έβγαλε από μέσα ένα τσιγάρο και τό άναψε. Συγχρόνως ό άστεινομοκός άπλωσε τό χέρι, λέγοντας :

—Άδσοι μου ένα τσιγάρο, σε παρακαλώ.

Η σιγαροθήρη ήταν ένα κουτί με δύο διαμερίσματα. Στο ένα ύπηρχαν μονάχα δύο σιγάρα, ενώ τό άλλο ήταν γεμάτο. Ό Κέλβερ άπλωσε τη σιγαροθήρη στον άστεινομοκό από τό γεμάτο διαμέρισμα, κ' ό φίλος μου, προτού προφθάσει ό άλλος να τραβήξη τό κουτί, άρπάξε τα δύο μοναχικά τσιγάρα. Μ' ένα ειρωνικό χαμόγελο έσπασε τα τσιγάρα στη μέση και κατάπληκτος τότε είδα να λάμπη μέσο στο καθένι από αυτά ένα μικρό μπριλλάντι.

—Είσαι βλάκας, φίλε μου ! είπε ό 'Ο'Μάλει στον Κέλβερ περιφρονικά. Τό κατάλαβα από την πρώτη στιγμή που σου μίλησα, κ' δέν φανταζόμουν ποτέ πως ή κουταμάρα σου θα έφτανε ως αυτό τό σημείο !..

—Έσήγησέ μου, σε παρακαλώ, πως τόν κατάλαβες ; έλεγα στον φίλο μου, άφου παραδώσαμε τόν Κέλβερ στην άστεινομία. Είπες πως ήξερες άπ' την πρώτη στιγμή πως ό Κέλβερ ήταν ό φονιάς, κ' πως διάβολο τό κατάλαβες ;

—Πού ήσουν την ήμέρα που σκότωσαν τόν Μάντον ;

—Δέν ξέρω ! Όυτε έχω κανένα λόγο για να τό θυμόμαι !..

—Φυσικά όχι ! 'Ετσι κ' ό Μπαίρν, ό Ουάορ και ό Χάλ, κανέναν άπ' αυτούς, δέν είχε λόγο να θυμάται τί έκανε εκείνη την ήμέρα. Ό Κέλβερ όμως περιέμενε από στιγμή σε στιγμή πως θα τού γινόταν αυτή ή έρώτηση. Μελέτησε πολύ καλά κ' έμαθε άπ' έξω τις άπαντήσεις του, για να κ' ή μη τ' μπερδέγη όταν θα τόν ρωτούσαν. Η άρρίβεια, με την όποία θυμόταν και τις ελάχιστες πράξεις του, που είχαν γίνει πριν από δύο μήνες, κ' έκαναν να τόν ύπαυθεύδη. Τόν Μάντον τόν σκότωσε μεταξύ 4—5 τό άπόγευμα. Εκείνη την ώρα, τόν Γενάορ, είνε νύχτα πιά και δέν θα ύπηρχαν διαβάτες κοντά στον ποταμό, όπου με κάποια πρόφαση θα παρέρθεσε τό θυμά του. "Αν θυμάσαι, κ' είπε πως εκείνη την ώρα συναντήθηκε με δύο φίλους του, τόν Φάλον και τόν Τζόνσον, και έπρόσθεσε μάλιστα, πως ίσως αυτοί να κ' ή θυμούνται, αλλά αυτός είχε κρατήσει σημειώσεις όλων τών πράξεών του, κατά την συνήθειά του... Αυτό όμως δέν ήταν άρκετή απόδειξη. "Αν ό Κέλβερ είχε τίποτε ένοχοποιητικό στην κατοχή του, τό όποιον άνήκε στο θυμά του, έπρεπε με κάθε τρόπο να τό κρηνη σε ασφαλές μέρος. "Υπέθεσα πως θα είδοποιόσε τόν Μπαίρν, τόν όποιο μισεί, και πως θα προσπαθούσε να τόν ένοχοποιήση, ενώ συγχρόνως θα τόν συμβούλευε να δραστηένη. "Εντομεταξύ αυτός έκρυψε, όπως είδες, κάτω από τό μαξιλάρι, τό κομπιτάκι, βέβαιος πως θα τό βρισκία. Αυτές τις δύο μέρες τόν παρακολούθουσα άδιάκοτα και γι' αυτό πήγα σήμερα μόλις στου Μπαίρν...

—Άφου τού έδωσες όλον τόν άπαιτούμενο καιρό ! φώναζε με θαυμασμό. Σε συχαίρω, φίλε μου, για την άξέδιησί σου !..

—Μη ! είπε ό 'Ο'Μάλει με μετριοφροσύνη. Δέν ήταν δά και τόσο σπουδαίο. Για μία στιγμή, μάλιστα, νομία πως και συ ό ίδιος θ' άνεκαλύπτες τόν δολοφόνο. .

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΕΘΙΜΑ

ΤΟ ΣΑΝΔΑΛΙ ΤΗΣ ΝΥΦΗΣ

Οι Γάλλοι άποκοι του Βασιρέ, στον Καναδά, έχουν τό έξης καρά 800 γαμήλιο έθιμο :

Τό ίδιο μετά τόν γάμο βράδυ γίνεται ξεφάντωμα στο σπίτι του γαμπρού. Άπάνω στο γλέντι όμως, σταματάει ξεσφαινα κάθε θάοουος κ' ένας από τούς καλεσμένους πηγαίνει μπροστά στη νύφη και την ρωτάει με μεγάλη έπισμύητεια :

—Γιατί μένετε μόνη, κυρία ; Τόσο γρήγορα βαρεθήκατε τό σπίτι του άνδρός σας ;

—Εκείνη τότε τού άπανταί :

—Μου κλέψανε τό σανδάλι μου και δέν μπορώ να περπατήσω.

Και τού δείχνει τό πόδι της, που είνε πράγματι χωρίς παπούτσι. Τότε πετάγεται ό γαμπρός κ' άρπάζει στην άγκαλιά του τη νύφη, φωνάζοντας :

—Θά της πάρω έγώ σανδάλια από πορφύρα και μαργαριτάρια στολισμένα. Και παίρνοντάς την μαζί του, κλειδώνεται στον νερικό κοτώνα.

